

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

XIV. ročník
číslo 4/2016

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

Tí, ktorí úprimne hovoria „Ježiš, dôverujem v Teba“
nájdu potešenie vo všetkých svojich úzkostiach a obavách.

Ján Pavol II.

Šíriťme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Ježišu, dôverujem Ti?
strana 3

Zaujalo nás

Aleluja, radujme sa

Pripravujeme

strana 4

Týka sa nás

Cirkevná základná
škola Jána Krstiteľa
strana 5

Zamyslenie

Dobrý Pastier

strana 6-7

Zaujalo nás

Modlitba Taizé v

Partizánskom

strana 8

Pripomínáme si

Pápež František - 3.

výročie od nástupu

na Petrov stolec

strana 8-9

Zamyslenie

Božie znamenia

strana 10-11

Farská kronika

od 24.2. do 22.3.2016

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Zoja Šimonová
Rodrigo Hunka
Monika Hunková
Patrik Šrank
Michelle Nicole Jankulová
Daniel Martin Jankula
Adela Chrenková
Nina Nechalová

S nádejou na večný život
sme odprevadili:

Alžbeta Janotíková, 82 r.
Katarína Tomová, 29 r.
František Kováč, 78 r.
Elena Belisová, 77 r.
Dušan Vaňo, 72 r.
Verona Rapková, 83 r.

Oznam

Sviatosť birmovania udelí v našej farnosti Partizánske-
mesto Mons. Marián Chovanec, banskobystrický diecézny
biskup, v nedeľu 8. mája 2016 o 10.30 hod.

Liturgický kalendár

3.4. - 2. veľkonočná nedeľa - Nedeľa Božieho milosrdenstva
10.4. - 3. veľkonočná nedeľa
17.4. - 4. veľkonočná nedeľa - Nedeľa Dobrého Pastiera
24.4. - 5. veľkonočná nedeľa

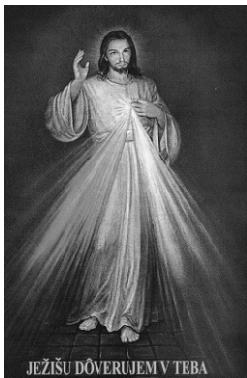

Ježišu, dôverujem Ti?

Drahí čitatelia,

často sa stretávame s tým, že medzi ľuďmi sa vytráca dôvera. Už nestačí slovo, musí sa spísať zmluva. V rozhovoroch a vzťahoch sa nedokážeme otvoriť ani pred tými najbližšími. Čo keď to ten druhý zneužije? Keby sme mali spočítať ľudí, ktorým skutočne dôverujeme, možno by nám stačila jedna ruka. V počítačovej sfére uplatňujeme stále väčšiu ochranu osobných údajov. Čo druhí o mne môžu vedieť, a čo už nie... A tento trend sa dostáva nebadane aj do nášho vzťahu voči Bohu, do našej viery, do nášho náboženstva, do našej modlitby. Dá sa Bohu skutočne veriť?

Keď sa pozrieme na prvé stránky Biblie, začalo sa to pri nedôvere, ktorá priviedla Adama a Evu k prvému hriechu. Ježiš obnovuje tento vzťah človeka a Boha tým, že nás naučil volať Boha Otcom. Otvoril nám tým novú perspektívu vzťahu – intimitu, do ktorej môžeme vstúpiť. Odhalil nám srdce Boha. Svojou poslušnosťou Otcovi a láskou k človeku, mocou obety kríža uzdravuje to, čo pokazil hriech. Ukazuje, ako veľmi Bohu na nás záleží. Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí. Svätopisec pri Poslednej večeri zjavuje hĺbku vzťahu Boha k človeku: „Miloval svojich a miloval ich do krajnosti.“ - bez

podmienok. Dokážeme to niekedy úplne pochopiť? Sme schopní takej lásky? Sme schopní dať Bohu adekvátnu odpoveď? Peter po Ježišovej trojnásobnej otázke: „Miluješ ma?“ kapituje: „Pane, ty vieš všetko...“

Prežívané udalosti Veľkej noci nás rok čo rok uisťujú v tom najväčšom tajomstve a pravde viery - Ježiš Kristus vstal z mŕtvych a je živý. Láska premohla smrť. Rok čo rok v nás rezonujú Ježišove slová vo veľkonočné ráno: Pokoj vám! Ja

som to. Nebojte sa! Ako dnešný svet potrebuje práve pokoj... Pokoj, ktorý pramení zo zmierenia. Zmierenia s Bohom aj s ľuďmi. Túto moc a službu uzdravenia duše Ježiš z v e r u j e k ň a z o m prostredníctvom apoštolov slovami: „Komu odpustíte h r i e c h y , b u d ú m u odpustené...“ Chcel, aby bol v

Cirkvi sviatok Božieho milosrdenstva, aby sme prijali ovocie jeho smrti na kríži s tou najväčšou dôverou, že nám skutočne odpustil - všetko. Milosrdenstvo nie je pre neho len fráza, ale dar, ktorého cena bola zaplatená nie zlatom, ale jeho krvou.

Preto keď budeme najbližšie pristupovať k sviatosti zmierenia, vyznajme s odvahou a vierou: „Ježišu, dôverujem Ti!“ Určite nebudeme sklamaní.

Jozef Mikula, kaplán

Aleluja, radujme sa

V prebiehajúcom roku Božieho milosrdenstva sme prežili pôstne obdobie, kedy sme sa pripravovali na radostné chvíle veľkonočných sviatkov. Sviatočných dní, kedy Pán Ježiš po prekonaní ťažkých chvíľ svojho umučenia, krížovej cesty, ukrižovania a pochovania slávne vstal z mŕtvych. Dal nám nádej, že aj my po prekonaní svojich životných krížov raz vstaneme z mŕtvych. Pomáhajme si navzájom tak, ako Veronika Pánu Ježišovi utrela zakrvavenú tvár, nebála sa

rozhnevaného davu; ako Šimon Cyrenejský, keď mu pomohol niesť ťažký kríž... Nech Božia milosrdná láska zavládne aj v našich srdciach.

V mene svojom aj v mene členskej základne klubu kresťanských seniorov prajem celej farnosti milostiplné a požehnané veľkonočné sviatky, nech radostné Aleluja zaznie nielen v našich kostoloch, ale aj v našich rodinách.

Stanislav Husár

predseda Klubu kresťanských seniorov

Pripravujeme

Aj keď sa nachádzame v radostných dňoch Veľkej noci, predsa chcem upozorniť na niektoré aktivity nášho klubu. Pozývam všetkých členov klubu, ktorým to zdravotný stav dovolí, na stretnutie vo štvrtok 7.4.2016 do klubovne, kde sa pravidelne stretávame. V rámci stretnutia, ktoré sa začína o 14.00 hod. vystúpi pán Tomáš Bečár, ktorý prednáša na Trnavskej univerzite sociálnu problematiku života seniorov. Iste sa počas prednášky či besedy dozvieme zaujímavé veci.

V sobotu 30.4.2016 usporadúvame 2. ročník bežeckých pretekov na 5 a 10 km za spolupráce ZŠ s MŠ na Veľkej okružnej. Môžu sa prihlásiť rekreační a neregistrovaní bežci a tiež, samozrejme, privítame záujemcov či divákov. Štart bude v areáli 4. ZŠ o 11.00 hod., beží sa po nábreží rieky Nitry do cieľa na letisku vo Veľkých Bieliciach. Prezentácia bude o 9.30 hod. Bude sa pretekať v mužských aj ženských kategóriách: do 40, nad 40 rokov a seniori nad 60 rokov.

Všetkých členov klubu aj s rodinnými

príslušníkmi či známymi pozývame v sobotu 7.5.2016 na Lubianku. Odchod autobusu bude o 9.00 hod od nášho kostolíka s tým, že bude brať záujemcov aj pri kine a pohostinstve Cigánka, ako to býva zvykom. O 10.00 hod. bude v miestnom kostolíku sv. omša.

Potom šport, zábava a posedenie. Treba sa vopred prihlásiť.

Na sobotu 14.5.2016 máme naplánovaný zájazd za spolupráce pána dekana vdp. Vladimíra Farkaša do Sanktuária Božieho milosrdenstva do Krakova s možnosťou zastavenia sa vo Wadoviciach, rodisku sv. Jána Pavla II. Tiež sa môžu už teraz prihlasovať členovia aj nečlenovia. Autobus už je objednaný. Budeme odchádzať sobotu v noci o 03.00 hod. Približná cena zájazdu 15,-€ sa dáva pri zápise a závisí od počtu prihlásených.

Stanislav Husár

predseda Klubu kresťanských seniorov

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa

8. časť - Predškoláci a zápis do 1. ročníka

Tak, a už sa nám to pomaličky blíži! Sú tu zápisy do prvých ročníkov základných škôl. Je to určite veľká zmena pre rodičov a najmä pre naše deti. Tento školský rok je termín zápisov posunutý z februára až na apríl. Je to preto, lebo v tomto veku dieťaťa môže doslova každý mesiac navyše znamenať preň veľký posun vpred. Oddialenie termínu by tak malo umožniť zlepšiť stupeň vývinu predškoláka v čase zápisu.

Počas zápisu učitelia zisťujú, ako sú deti pripravené na školu. Overujú si ich základné schopnosti, ako napr. či poznajú farby, základné geometrické tvary, základné počty, sledujú ich reč, hrubú motoriku, jemnú motoriku, orientáciu, či sociálnu zrelosť. V neprítomnosti rodiča sa tiež snažia zistiť, ako sú deti samostatné. Je to však veľmi krátky čas na hlbšie skúmanie dieťaťa. Samotný deň zápisu neslúži na diagnostiku, či je dieťa zrelé pre nástup do školy. Ak je vekovo vyhovujúce, touto otázkou by sa rodičia mali zaoberať dostatočne včas pred zápisom a komunikovať s učiteľmi a v prípade vyslovenia pochybností o zrelosti dieťaťa navštíviť Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie (CPPPaP).

Vo všeobecnosti dieťa zrelé do školy sa nehanbí nadviazať kontakt s inými deťmi alebo dospelými. Vie sa samo preuť, obliecť, umyť, ísť na toaletu atď.

Nerobí mu problém ostať chvíľu bez rodiča. Vie sa sústrediť na jednu činnosť aspoň 20 minút a vie ju aj dokončiť. Vie rozoznať hru od povinnosti, vie spolupracovať. Dieťa by tiež nemalo mať problém povedať svoje želania, prípadne starosti, ktoré ho trápia.

Častým problémom u prváka môže byť nesamostatnosť, z dôvodu neustáleho dohľadu nad všetkým zo strany rodičov. Rodičia môžu k samostatnosti a zodpovednosti prispieť napríklad tým, že nebudú prvákovi baliť školskú tašku namiesto neho, ale spolu s ním. Dieťa si tak uvedomí, že sú to práve jeho veci, za ktoré má zodpovednosť a tým nadobudnúť prehľad o tom, čo všetko v taške má. Ak rodič prejaví svojmu dieťaťu dostatok dôvery, verí v jeho sily a úsudok, je na dobrej ceste k formovaniu jeho samostatnosti a zodpovednosti.

A ako teda najlepšie pripraviť naše ratolesti do školy? Rodič pripraví svojho školáka najlepšie tým, že ho na ňu pozitívne naladí. Zastrasovanie typu „len počkaj, v škole budeš mať tvrdý režim“ by rodičia ani nemali vysloviť. Motivujme dieťa k tomu, že sa naučí čítať a písať, že bude môcť napísať list, komu bude chcieť. Veľa nového sa naučí o prírode a zvieratkách a tiež, že stretne veľa kamarátov, pričom niektorých už pozná zo škôlky.

Naša škola sa tiež s radosťou pripravuje na nových prvákov.

Dobrý Pastier

Známy cestovateľ rozprával, ako raz večer stretol na osamelej horskej ceste mladého človeka, ktorý podľa oblečenia bol pastierom. Mal vážnu a ustarostenú tvár a na otázku cestovateľa, kam ide tak na noc, odpovedal: „Stratilo sa mi jahniatko a ja ho hľadám.“ Cestovateľ šiel s ním. Neprehovorili ani slova, lebo pastier sústredene niečo sledoval. Odrazu hlasno vykrikol, ľahol si, pritisol ucho k zemi a pozorne počúval. Po chvíli vstal. Tvár mu žiarila šťastím a povedal: „Začul som ho.“ Potom sa vybral určitým smerom a o malú chvíľu sa vrátil s jahniatkom na pleci.

Povieme si: To bol dobrý pastier! Evanjelium nám však predstavuje ešte lepšieho a dokonalejšieho Pastiera. Je ním sám Ježiš Kristus, ktorý vedie svoje stádo na najlepšie pastviny - do neba.

Ježiš v podobenstve použil obraz pastiera, aby mu všetci dobre rozumeli, veď Palestína bola krajinou pastierov a stád. Aby zdôraznil svoj záujem o nás, vyhlasuje sa za dobrého pastiera. Takýto obraz Ježiša Krista je známy už od prvopočiatkov Cirkvi. Nájdeme ho v katakombách, v najstarších chrámoch, na cintorínoch, ale aj v našich domácnostiach a v modlitebných knižkách. Tento motív sa stal aj námetom pre maliarov, sochárov, básnikov a iných umelcov.

Možno nám napadne otázka: Akými vlastnosťami má vynikať dobrý pastier?

V prvom rade je to obetavá láska. S láskou chráni stádo, a ak je treba, položí zaň aj svoj život. Tým sa odlišuje od

nájomníka, ktorý má ovce prenajaté a nezáleží mu na nich. Keď uvidí prichádzať vlka, uteká od stáda. Ježiš svoju lásku k ovciam potvrdil aj konkrétnym skutkom, keď obetoval za svoje stádo život. Obetoval sa jeden za všetkých, aby svojou smrťou zničil našu smrť a svojím zmŕtvychvstaním obnovil nám život.

Dobrý pastier má vynikať milosrdenstvom. Všimli sme si, ako sa muž z príbehu správal k stratenej ovci? Zobral ju milosrdne, s láskou a bez výčitiek na plecía. Aj Ježišovi sa stratí ovca - hriešnik. Ale má stále otvorenú cestu k nemu a keď ju nájde, Ježiš mu milosrdne odpustí. Potvrdil to aj slovami: V nebi je väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.

Už vieme, že dobrý pastier vyniká obetavou láskou a milosrdenstvom. Tieto vlastnosti Ježiš dáva aj pokračovateľom jeho učenia - kňazom.

Najmä vy, starší, by ste vedeli rozprávať, ako vám tu mnohí kňazi s láskou slúžili, ohlasovali Božie slovo, vysluhovali sviatosti a sväteniny. Ako trpezlivo vyučovali náboženstvo a vštepovali vám pravdy viery. S akým milosrdenstvom sa k vám skláňali a odpúšťali vám v Božom mene hriechy, s akou radosťou vám podávali sväté prijímanie a slúžili sväté omše.

Ale iste by ste vedeli rozprávať aj o ich chybách, ktorých sa dopustili. To je

vlastne prirodzené, veď kňaz vysviackou neprestal byť človekom, ale naopak, človek sa v ňom ešte viac hlási so všetkými slabosťami a neduhmi. Ľahko sa môže stať, že kňaz klesne. A čo treba vtedy robiť? Treba mu pomôcť, veľa sa zaňho modliť a obetovať. Tu nepomôže nadávanie, ohováranie, preklínanie, písanie anonymov či volanie televízie. Tu pomôže naozaj iba modlitba a obeta.

Kňaz je poslaný samotným Kristom a iste sa snaží konať svoju službu ako najlepšie dokáže a vládze. Je ľahké sa na neho sťažovať, ale keď sa spýtate ľudí, či sa za svojho kňaza modlia, iba záporne pokrútiť hlavou a často poznamenajú: „Za takého sa budem modliť?!“ Tu však treba spomenúť starú známu pravdu: Akých kňazov si vymodlíme, takých budeme mať.

Misionár pokrstil starého Číňana. Po krste sa ho spýtal, čo najviac obdivuje na Ježišom učení. Starec odpovedal: „Je tam veľa krásy. Ale najviac na mňa vplýva obraz Dobrého Pastiera. Najviac na mňa zapôsobila jeho láska a milosrdenstvo.“

V našich seminároch sa pripravujú na svoje povolanie budúci pastieri, ktorí sa majú naplniť láskou a milosrdenstvom. Vybrali si najťažšie povolanie, o ktorom ani netušia, čo všetko im prinesie - koľko sebazaprenia, pokory a trpezlivosti budú v živote potrebovať. Pripravuje sa tam aj pastier,

ktorý raz bude pôsobiť v našej farnosti a bude taký, akého si vymodlíte.

Nech je nedeľa Dobrého Pastiera dňom modlitieb za tých, ktorí sa pripravujú na kňazskú službu, za tých, ktorí ju už dostali, ale aj za tých, ktorí odišli na večnosť. A prosme aj za deti, ktoré cítia v sebe Ježišovo volanie, aby keď dospejú, dokázali povedať: „Áno, Pane, tu som...“

zdroj: fajel.webnode.sk

ZAMYSLENIE

Modlitba Taizé v Partizánskom

V sobotu 5. marca mala naša farnosť a jej obyvatelia možnosť zúčastniť sa nádhernej modlitby na spôsob Taizé. Tí, ktorí mali čas a zostali po večernej sv. omši v kostole, zažili neskutočné chvíle vďaka spevákom a hudobníkom zo zborov Gihon (Topoľčany), Slniečnice (Skačany) a Laudatio (Partizánske). Piesne a modlitby z Taizé dokážu vytvoriť atmosféru, v ktorej sa človek cíti ako v nebi. Slová piesní sú meditatívne, zvyčajne vybrané zo Svätého písma, alebo ním aspoň inšpirované. A hoci sa pieseň opakovane spieva dokola aj niekoľko minút, nie je vtieravá. Jej slová nás nútia myslieť na to, čo spievame a rozjímať nad nimi. Medzi piesňami sú meditácie, úvahy, čítania zo Svätého písma, modlitby i chvíle ticha. Človek, ktorý má otvorené srdce pre Pána, dočká sa Božieho dotyku... A na ten sa tak ľahko nezabúda.

Z histórie Taizé

Ekumenickú komunitu v malej

burgundskej dedinke Taizé založil brat Roger (Roger Louis Schütz-Marsauche). V roku 1940 si tu kúpil starý dom a pomáhal v ňom politickým väzňom, najmä Židom. O dva roky však musel Taizé opustiť, preto žil 2 roky v Ženeve, kde sa k nemu pripojili prví traja bratia. V roku 1944 sa spolu vrátili do Taizé. O pár rokov neskôr už sedem bratov zložilo sľuby. V tejto komunite pracujú bratia z katolíckej cirkvi i viacerých evanjelických cirkví z viac ako 25-tich národov, preto môžeme hovoriť o medzinárodnej ekumenickej komunite. V súčasnosti má spoločenstvo asi 100 bratov. Komunita sa venuje praktickému ekumenizmu hlavne medzi mladými kresťanmi. Každoročne putujú do Taizé státisíce mladých ľudí z celej Európy. V Taizé tak vznikol nový spôsob spolužitia ľudí rôznych vyznaní.

Medzi mladými sú známe aj každoročné stretnutia Taizé v rôznych európskych mestách v čase medzi vianočnými sviatkami. Aj (vtedy ešte) mladí z našej farnosti sa zúčastnili takéhoto stretnutia v Paríži na prelome rokov 2002 a 2003.

Pápež František

3. výročie od nástupu na Petrov stolec

Od prvej chvíle zvolenia pápeža Františka nás tento, dovoľm si povedať, veľký muž udivuje. Jeho skromnosť, pokora a jednoduchosť sú niečím, čo by nemalo chýbať v živote pápeža. Jeho neustála blízkosť pri ľuďoch a láska k trpiacim, chorým a predovšetkým chudobným je tak viditeľná, že ju netreba vôbec hľadať. Dokonca jeho osobný sekretár Mons. Alfred Xuereb povedal, že v prvých mesiacoch po zvolení mal František také silné bolesti ischiasu (neurologická choroba, ktorá sa prejavuje bolesťou, brnením, pálením alebo

stratou citlivosti vyvolanou dráždením nervových koreňov, ktoré vychádzajú z miechy v oblasti bedrovej chrbtice a spájajú sa do sedacieho nervu), že mu lekári odporúčali, aby sa nezohýnal, ale on si nedal povedať a stále sa zohýnal k chorým a postihnutým na vozíčkoch alebo k deťom do košíkov. Mons. Xuereb spomína aj Zelený štvrtok, keď pápež František slúžil sv. omšu vo väznici a umýval tam nohy 12 mladíkom, ku ktorým sa musel zohnúť až k zemi.

To, čo mal zaužívané ešte ako biskup, a neskôr kardinál Buenos Aires, si ponechal aj

ako pápež. Žiadne pretvarovanie, zveličovanie, ba ako som už spomenul - rušenie mnohých pravidiel pre pápeža. Spomeniem len niektoré: namiesto červených topánok si ponechal obyčajné čierne; pri mnohých veľkých liturgických sláveniach sme mali možnosť vidieť, že mal oblečený na sebe ten istý ornát (rúcho) a tú istú mitru (veľká biskupská čiapka); nevozí sa na limuzíne, ale chodí bežnými autami, či dokonca autobusom; občas si aj sám niečo uvarí; homíliu prednáša postojacky a bez infuly (veľkej biskupskej čiapky) na hlave; necíti sa dobre, keď je obklopený veľkou ochrankou; párkrát už „zdrhol“ ochranke, najmä počas stredajších audiencií na Námestí sv. Petra; nikdy nespieva, lebo nemá na jednej strane polovicu pľúc.

Ak si chce pápež počas dňa oddýchnuť, nikdy si neľahne, stále usilovne pracuje a na oddych používa modlitbu sv. ruženca. Počas dňa sa niekedy pomodlí aj všetky 3 sv. ružence. Pápež František je stále usmievavý a často aj vtipný. Osobný sekretár Mons. Xuereb si spomína, ako si ho pred rokom zavolať pápež František a keď vošiel do jeho kancelárie, František mu povedal: „Nuž, máme tu problém. Ktosi tu o Vás nehovoril veľmi dobre!“ Pápež mal v ruke list od Benedikta XVI., v ktorom emeritný pápež písal, že dovoľuje prepustiť Mons. Xuereba z funkcie jeho osobného sekretára a dáva ho za osobného sekretára svojmu nástupcovi Františkovi. (Mons. Xuereb bol predtým osobným sekretárom pápeža Benedikta XVI.) A, samozrejme, slová Benedikta XVI. v liste boli dobré, ba dokonca, vraj v ňom napísal všetky dobré vlastnosti osobného sekretára. To len František žartoval.

Ďalej treba vyzdvihnúť aj bratský vzťah Františka s Benediktom XVI. Pápež František niekoľkokrát zdôraznil, že mať Benedikta XVI. vo Vatikáne je ako mať doma svojho starého otca, mať v dome múdrosť. Už od začiatku v ňom Bergoglio videl „neoceniteľný dar“.

Po pár mesiacoch od zvolenia pápeža Františka vyšla kniha, ktorá mala podnázov - Pápež, ktorý zmení svet. Dovolím si tvrdiť, že to bol dosť odvážny názov po pár mesiacoch pontifikátu. Teraz, po troch rokoch, môžem povedať, že ten, kto dal knihe takýto názov, mal skutočne pravdu. Pápež František každým dňom mení svet k lepšiemu. Denne počúvame kňazov, ktorí hovoria, že na spoved' prichádzajú mnohí zaťatí hriešnici, a

keď sa ich opýtajú, čo ich priviedlo k sv. zmierenia po toľkých rokoch, počujú odpoveď, že príklad a slová pápeža Františka, ktorý tak často opakuje: „Boh sa nikdy neunaví odpúšťaním; to sa skôr my unavíme prosením o jeho

milosrdenstvo.“ Je to úžasné! Od prvej chvíle si pápež František získal priazeň takmer celého sveta. Dokonca najväčší hriešnici sa vracajú do Otcovského domu.

Ďakujeme Nebeskému Otcovi za tohto úžasného, vždy usmievavého pápeža a vyprosujeme mu do ďalších rokov jeho ťažkej a namáhavej služby ochranu Panny Márie, ktorej je veľkým ctiteľom, a tiež zdravie, aby mohol svoj úrad vykonávať tak, ako mu prináleží.

ŽIV, BOŽE, OTCA SVÄTÉHO, NÁMESTNÍKA KRISTOVHO!

krátene a prevzaté zo zdroja:

www.rkcemerne.sk

Božie znamenia

Ako by ste sa cítili, keby za vami prišiel niekto a ponúkol vám úžasnú vec úplne zadarmo? Asi by sme boli zaskočení? Ale najskôr by sme tomu poriadne neverili a pýtali sa na všetky podmienky, ktoré by okolo toho mohli byť, veď to už poznáme z toľkých tzv. výhier, napr. Audi A8 je isto už vaše, len si stačí objednať tovar za „y“ peňazí. Myslím, že keby tam žiadne podmienky neboli, brali by sme to hneď.

Boh má pre nás tiež nádherné ponuky, len treba dobre poslúchať, aby sme sa naučili tieto ponuky dobre využiť a tiež sa nebáť pýtať, ak je nám niečo nejasné.

Mária dostala jedinečnú ponuku, ktorá sa v histórii nikdy viac neopakovala. Táto ponuka z nej urobila významnú ženu, ktorú si vyvolil sám Boh. Ale nik na ňu netlačil, smela sa slobodne rozhodnúť. A ani ona sa do ničoho bezhlavo nerúti, ba ani zo strachu. Pýta sa, čo a ako, aby vedela zvážiť celú situáciu i svoju úlohu a keď dostáva jasné odpovede, v dôvere v Boha odpovedá poslušne „áno“.

Mária je pravý opak kráľa Achaza zo Starého zákona, ktorý nič nechce vedieť, nechce sa ani pýtať, aby si mohol robiť po svojom a nemusel nasledovať Božiu vôľu. A k tomu to podopiera zbožnými rečičkami, vraj aby Boha nepokúšal. Lenže opak je pravdou, nechce pokúšať - dobre robiť, nechce počúvať múdre rady. A koniec si už vieme domyslieť.

Základom nášho úspešného života je poslúchať. A neviaže to len deti a mládež, ale všetkých až do staroby. Vieme, že poslušnosť vôbec nie je ľahká vec. Zdá sa, že človek si takto nemôže robiť, čo sa mu zachce. Ale zo svojej skúsenosti vidíme, že cieľom poslušnosti nie je obmedzovanie, ale dobro človeka, ktorý sa bez vlastného pričinenia môže vyhnúť negatívnym

skúsenostiam, ktoré sme si už možno sami odskákali a niečomu sa tak naučili. A túto múdrosť chceme dávať ďalej.

Poslušnosť nám zároveň pomáha nájsť si svoje miesto v živote. Boh vie, kde by sme sa najviac uplatnili, teda priniesli veľa ovocia. Len treba sledovať niektoré znamenia - svoje schopnosti, známky, túžby, koničky a pod. A pritom sa veľa pýtať, najmä v modlitbe, aby sme si vedeli vyjasniť, čo od nás Boh chce.

Popritom sa treba nechať inšpirovať aj ľuďmi, ich príkladmi a radami. Sami už veľa zažili, tak nám môžu pomôcť. Nechať sa poučiť nie je známkou hlúposti, ale rozumnosti, lebo hlúpi si myslia, že už vedia všetko, ale rozumní poznajú svoje hranice.

Možno niekedy treba prekonať hranice nejakej hanby pýtať sa. Ak nám to pomôže, treba si uvedomiť, že hanba je znakom pýchy, ktorá nechce byť porazená. A ak sa chceme niečo naučiť, pýtanie nás nič nestojí, a odpovede nám veľa dajú.

Mladý Hans z jednej rozprávky sa rozhodol, že pôjde do vyššej školy. Opustil rodnú dedinku a šiel študovať do Hamburgu. Po roku si myslel, že nabral dosť skúseností, preto sa vrátil domov, kde ho víтали skoro ako doktora a urobili ho starostom dediny. Ako prvé rozkázal, čo sa bude kde siať, kde sadiť a pod. Nie všetkým sa to páčilo, lebo otcovia ich učili iným postupom, ale dali na slovo „doktora“, ako ho začali oslovovať. Okrem jedného staršieho gazdu Thomasa, ktorý si robil po starom. Úroda vyšla, ale nie, ako by sa očakávalo, zatiaľ čo Thomas mal riadne výnosy. Nasledujúci rok rozkázal Hans vykácať les na svahu, že tam bude lepšia pôda. Lenže prišli dažde a splavili všetko z kopca. Dedina skoro začala hladovať, len u Thomasa bolo všetkého dosť. Preto Hans,

obávajúc sa o svoj post, nahovoril dedinčanom, že Hans je bosorák a treba ho upáliť. Skoro by sa tak aj stalo, lenže Thomas sa nedal a začal sa obhajovať. Ale veľa to nepomohlo. No nakoniec sa ozval najstarší člen dediny, ktorého mali všetci v úcte. Doteraz bol ticho, lebo chcel, aby sa ľudia

poučili zo svojej hluchoty a hlúposti a dal za pravdu Thomasovi. Z neho potom urobili starostu a Hansa vyhnali.

Počúvajte a poslúchajte rady skúsených blížnych i Božie znamenia, ktoré nám chcú ukázať tú najlepšiu cestu.

zdroj: www.misie.sk

Milosrdenstvo a angažovanosť

Jubileum milosrdenstva je jednou naozajstnou príležitosťou, aby sme hlboko vstúpili dovnútra tajomstva dobroty a lásky Boha. Cirkev pozýva poznávať čoraz viac Pána Ježiša a žiť takým spôsobom, ktorý by bol v súlade s vierou, so štýlom života, vyjadrujúcim milosrdenstvo Otca. Je to snaha, ktorú sme povolaní prijať, aby sme tým, ktorých stretávame, ponúkli konkrétne znamenie Božej blízkosti.

Dnes by som sa chcel krátko pristaviť a uvažovať spolu s vami na tému angažovanosti, nasadenia. Čo je to angažovanosť? A čo to znamená „nasadiť sa“?

Keď sa angažujem, znamená to, že prijímam istú zodpovednosť, istú úlohu zameranú na niekoho; a znamená to tiež štýl, postoj vernosti a obetavosti, osobitnej pozornosti, s akou plním túto úlohu. Každý deň sa od nás žiada vkladať úsilie do vecí, ktoré robíme: do modlitby, do práce, do štúdiá, ale aj do športu, do voľnočasových aktivít... Nasadiť sa teda znamená vkladať našu dobrú vôľu, naše sily pre zlepšenie života.

Aj Boh sa nasadil pre nás. Jeho prvou angažovanosťou bolo stvorenie sveta, a aj napriek našim útokom, ktoré ho ničia, on vyvíja úsilie na jeho udržanie pri živote. Avšak jeho najväčším úsilím bolo to, že nám daroval Ježiša. Áno, práve Ježiš je tým najväčším nasadením, ktoré Boh zaujal voči nám. Pripomína nám to aj sv. Pavol, keď

píše, že Boh «vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých». A pre toto spoločne s Ježišom nám Otec daruje všetko, čo potrebujeme. A ako sa preukázalo toto nasadenie Boha pre nás? Je veľmi jednoduché overiť si to v evanjeliu. V Ježišovi sa Boh angažoval kompletným spôsobom, aby prinavrátil nádej chudobným, tým, čo boli obráti o dôstojnosť, cudzincom, chorým, väzňom, hriešnikom, ktorých prijímal s dobrotou. V tomto všetkom bol Ježiš živým vyjadrením Otcovho milosrdenstva.

Počnúc milosrdnou láskou, ktorou Ježiš vyjadril nasadenie Boha, aj my môžeme a musíme odpovedať na jeho lásku prostredníctvom nášho úsilia. A to predovšetkým v situáciách tej najväčšej núdze, kde je najviac smädu po nádeji. Myslím na naše nasadenie sa pre opustených ľudí, pre tých, ktorí nesú veľmi ťažké postihnutie, pre tých najťažšie chorých, pre umierajúcich, pre tých, ktorým nie som schopný vyjadriť uznanie... Do všetkých týchto skutočností prinášame milosrdenstvo Boha prostredníctvom nasadenia života, čo je svedectvom našej viery v Krista.

Nech toto jubileum pomôže našej myslí a nášmu srdcu pocítiť na dotyk ruky nasadenie Boha pre každého jedného z nás a vďaka tomu premeniť náš život na angažovanosť i milosrdenstvo voči všetkým.

pápež František

zdroj: Vatikánsky rozhlas

Sviatok Božieho milosrdenstva

Medzi rôznymi formami pobožnosti, ktoré nám zanechala sv. Faustína, zaujíma osobitné miesto sviatok Božieho milosrdenstva. Vyplýva to nie natoľko z počtu zjavení, ktoré mu boli venované, ako skôr z množstva prisľúbení, ktoré Ježiš spojil so slávením tohto sviatku.

V pondelok vo Veľkom týždni 17. apríla 1933 dal Ježiš sv. Faustíne poučenie, akým spôsobom sa má uctievať jeho milosrdenstvo a opísal jej úlohu, ktorú má splniť na sviatok Božieho milosrdenstva - prejsť celý svet a privádzať zomdlené duše k prameňu jeho milosrdenstva.

Keď už bol obraz Božieho milosrdenstva takmer dokončený, uskutočnilo sa výnimočne dôležité zjavenie, ktoré zohralo dôležitú úlohu v stvárňovaní pobožnosti. Spasiteľ opäť vyjadril veľkú túžbu, aby sa v prvú nedeľu po Veľkej noci slávil sviatok milosrdenstva. V ten deň sa má z kazateľníc ohlasovať chvála milosrdenstva, ktoré nezastaví nijaká ľudská bieda. Počas tohto zjavenia Ježiš po prvý raz vyslovil veľký prisľub spojený so slávením sviatku milosrdenstva: **„Kto v tento deň pristúpi k prameňu života, dosiahne úplné odpustenie hriechov a trestov.“**

28. apríla 1935, na Bielu nedeľu, čiže v prvú nedeľu po Veľkej noci, počas slávnostnej pobožnosti v Ostrej Brame, kde bol vystavený obraz Božieho milosrdenstva, keď kňaz vzal Oltárnu sviatosť, aby ňou požehnal ľud, videla sestra Faustína Ježiša v rovnakej podobe, v akej bol na obraze. Spasiteľ udelil ľudu požehnanie a lúče milosrdenstva sa rozliali na celý svet. Po chvíli svätica počula slová: **„Ten sviatok vyšiel zvnútra môjho milosrdenstva a je potvrdený v hĺbkach môjho zľutovania. Obdrží ho každá duša, ktorá verí a dôveruje môjmu milosrdenstvu.“** Prostredníctvom

apoštolky Božieho milosrdenstva odkázal všetkým ľuďom, osobitne hriešnikom, aby sa nebáli priblížiť sa k nemu.

3. apríla 1937, na vigíliu Bielej nedele, sa Ježiš obrátil na Faustínu so žiadosťou, aby tlmočila jeho veľkú túžbu kňazovi, aby na sviatok Božieho milosrdenstva povedal kážeň o jeho nepochopiteľnom milosrdenstve. V ďalší deň Ježiš po tretí raz vyslovil osobitný prisľub - spojený so sviatkom milosrdenstva, podľa ktorého každý, kto sa vyspovedá a pristúpi ku svätému prijímaniu na sviatok milosrdenstva získa úplné odpustky.

Posledné zjavenie týkajúce sa sviatku Božieho milosrdenstva sa odohralo na konci januára 1938. Ježiš požiadal svoju dôverníčku, aby povedala ostatným, že sviatok Božieho milosrdenstva vytryskol z jeho vnútra pre potechu celého sveta.

Deviatnik

Sviatku Božieho milosrdenstva má podľa zjavení sestre Faustíne predchádzať deviatnik, ktorý sa má začať na Veľký piatok. Ježiš dvakrát vyjadril želania, aby sa jeho snúbenica deväťdňovou pobožnosťou pripravila na túto slávnosť. Svätica nám zanechala prisľuby Spasiteľa určené všetkým veriacim, ktoré vyjadrujú slová: „V tejto novéne udelím dušiam všetky milosti.“

S plnou vážnosťou treba zdôrazniť, že vo svetle posolstva sv. Faustíny Ježišovou vôľou bolo, aby sviatok Božieho milosrdenstva predchádzala novéna pozostávajúca z korunky k Božiemu milosrdenstvu. Na jej odriekanie sú totiž viazané mimoriadne prisľúbenia. Hoci výsadným časom na jej modlenie sú dni medzi Veľkým piatkom a sviatkom Božieho milosrdenstva, rovnako sa možno novému modliť aj v inom čase. Ak bude táto modlitba vychádzať z dôvery potvrdenej skutkami milosrdenstva, stane

sa skutočným prejavom pobožnosti.

Dejiny sviatku

Na Bielu nedeľu 16. apríla 1944 sa v Krakove - Lagiewnikách po prvý raz slávnostne slávil sviatok Božieho milosrdenstva. V tento deň krakovský spovedník apoštolky Božieho milosrdenstva o. Józef Andrasz vykonal posviacku druhého obrazu Najmilosrdnejšieho Spasiteľa, ktorý namaľoval Adolf Hyla pre kláštornú kaplnku.

Sviatok Božieho milosrdenstva si vďaka rozbehnutým aktivitám skutočne získaval čoraz väčšie uznanie. Arcibiskup Eugeniusz Baziak v mene kardinála Adama Sapiehu 14. mája 1951 udelil na sedem rokov úplné odpustky veriacim, ktorí navštívia na Bielu nedeľu kláštor v Lagiewnikách, čo prispelo k ešte väčšiemu rozkvetu úcty k Božiemu milosrdenstvu.

Tento živý rozvoj prerušil dekrét Svätého ofícia z 19. novembra 1958 adresovaný biskupom a všetkým r e h o ľ n ý m predstaveným, v ktorom stálo: „Sviatok Božieho milosrdenstva sa nebude ustanovovať.“ O štyri mesiace neskôr bola podpísaná Notifikácia Svätého ofícia, ktorá zakazovala šírenie úcty k Božiemu milosrdenstvu vo formách, ktoré predložila sestra Faustína.

Až odvolanie spomenutého dokumentu v r. 1978 znamenalo novú etapu v dejinách úsilia o sviatok Božieho milosrdenstva.

23. marca 1993 poľskí biskupi poslali Svätému Otcovi Jánovi Pavlovi II. prosbu o ustanovenie sviatku Božieho milosrdenstva.

Korunou úsilia o zavedenie sviatku Božieho milosrdenstva v celej Cirkvi, ktoré trvalo niekoľko desaťročí, bola kanonizácia sestry Faustíny. Nie náhodou sa podľa želania Svätého Otca, podobne ako beatifikácia v roku 1993, konala na Druhú veľkonočnú nedeľu. Počas kanonizačnej homílie pápež oznámil, že odteraz sa v celej Cirkvi bude tento deň nazývať Nedeľa Božieho milosrdenstva. 5. mája 2000 nadobudlo pápežovo rozhodnutie právnu formu. Tak sa splnila vrúcna túžba sestry Faustíny a miliónov ľudí modliacich sa za

ZAUJALO NÁS

zavedenie sviatku Božieho milosrdenstva v celej Cirkvi.

Andrzej Witko - Úcta k Božiemu milosrdenstvu

zdroj: www.boziemilosrdenstvo.sk

Kde si bol, Bože?

Kde je Boh, keď tak veľmi trpíme a necítíme jeho prítomnosť? Prečo sa zdá byť tak ďaleko, necitlivý k našej bolesti? Možno ti dá odpoveď na tvoje otázky aspoň sčasti tento príbeh...

Mladá žena vyskočila z kresla ihneď, ako uvidela chirurga vychádzať z operačnej sály. Pýtala sa: „Ako sa má môj synček? Bude v poriadku? Kedy ho môžem vidieť?“

Chirurg odvetil: „Je mi to ľúto, robili sme, čo bolo v našich silách, ale váš syn to neprežil.“

Anna sa v náreku pýtala: „Prečo malé deti dostanú rakovinu? Vari o ne už Boh nedbá? Kde bol Boh, keď ho môj syn potreboval?“

Chirurg odvetil: „Chcete byť na chvíľu osamote s vaším synčekom predtým, než ho odvezú na univerzitu? Jedna zo sestričiek o pár minút vyjde.“

Anna požiadala sestričku, aby zostala s ňou, pokým sa nerozlúči so svojim synom. Milujúco prebehla svojimi prstami cez červené kučeravé vlasy. „Chceli by ste si nechať na pamiatku pramienok vlasov?“ pýtala sa sestra.

Anna naznačila súhlas. Sestra odstihla chlapcovi pramienok vlasov, vložila do plastového vrečka a podala ho Anne. Anna potichu so slzami na krajíčku začala rozprávať: „Bol to Tomášov nápad darovať svoje telo pre univerzitnú nemocnicu na štúdium. Hovoril, že by to mohlo pomôcť niekomu inému. Najprv som povedala nie, ale Tomáš povedal: „Mami, ja už to

telo nebudem potrebovať, keď zomriem. Možno to pomôže inému malému chlapcovi, aby mohol stráviť s mamou viac dní ako ja.““ Odmlčala sa na chvíľu a potom s bolesťou, no predsa s láskou dodala: „Môj Tomáš mal zlaté srdce. Vždy myslel na iných. Vždy chcel pomôcť iným, ak mohol.“

Anna prešla nemocnicou posledný raz, po tom čo tam strávila skoro šesť mesiacov. Tašku s Tomášovými vecami položila na sedadlo v aute vedľa seba. Jazda domov bola veľmi ťažká. Ešte ťažšie bolo vkročiť do prázdneho domu. Tomášove veci a igelitové vrecko s vlasmi doniesla do synovej izby.

Začala ukladať modely autíčok a ostané osobné veci v jeho izbe presne na miesto, kde si ich vždy odkladal on. Ľahla si naprieč jeho posteľou, pritlačila k sebe jeho podušku a vyplakala sa, až od únavy zaspala.

Bolo okolo polnoci, keď sa Anna zobudila. Vedľa nej na posteli ležal zložený list. Vzala ho s prevrpením do rúk a začala čítať:

Drahá mamka!

Viem, že Ti budem chýbať, ale neboj sa, že na Teba niekedy zabudnem, alebo Ťa prestanem mať rád len preto, že nie som vedľa Teba, aby som Ti povedal: „Mám Ťa rád...“ Stále Ťa budem milovať, mami, dokonca každý deň viac a viac. Jedného dňa sa opäť uvidíme. Dovtedy, ak by si chcela, mohla by si si adoptovať malého chlapca, aby si nebola tak sama, mne by to nevadilo. Mohol by mať moju izbu a všetky moje staré veci,

aby sa s nimi mohol hrať. Ale ak by si sa rozhodla pre dievčatko, asi by sa jej nepáčili tie isté veci ako chlapcom. Musíš jej kúpiť bábiky a dievčenské veci, veď vieš.

Nesmúť nado mnou. Toto je tu skutočne nádherné miesto. Dedko a babka sa so mnou zvalali hneď, ako som sem prišiel a ukázali mi to tu naokolo, ale bude mi trvať veľa času, než to všetko spoznám. Anjeli sú takí správni. Veľmi rád na nich pozerám, keď lietajú. A vieš čo? Ježiš nevyzerá ako na žiadnom obrázku. Áno, keď som ho uvidel, hneď som vedel, že je to on. Sám Ježiš ma vzal vidieť Boha Otca! A hádaj čo, mami? Sedel som Bohu na kolenách a rozprával som sa s ním, ako keby som bol niekto veľmi dôležitý. To bolo vtedy, keď som mu povedal, že Ti chcem napísať list, aby som Ti povedal „zbohom“ a všetko ostatné. Ale ja som hneď vedel, že to nie je dovolené. No ale vieš čo, mami? Boh mi podal jeho vlastné pero a papier, aby som Ti napísal tento list. Ten anjel, čo Ti má doniesť tento list, sa tuším volá Gabriel.

Boh mi povedal, aby som Ti dal odpoveď na jednu otázku, ktorú si sa ho pýtala: „Kde bol, keď som ho ja potreboval?“ Boh mi hovoril, že bol na tom istom mieste so mnou, tak ako bol so svojím synom Ježišom, keď bol na kríži. Bol presne tam, a tak je vždy so všetkými jeho deťmi. Mami, nik iný nemôže vidieť, čo som Ti napísal, len Ty.

Pre všetkých ostatných je to len kus bieleho papiera. Nie je to super? Musím už vrátiť Bohu jeho pero. Musí písať ďalšie mená do Knihy života. Dnes musím zasahnúť na večeru za stôl s Ježišom. Som si istý, že jedlo bude vynikajúce.

Oh, skoro som Ti zabudol povedať. Už ma nič nebolí. Všetka tá rakovina zmizla. To ma teší, lebo som už nemohol

ZAMYSLENIE

viac vydržať tú bolesť a Boh už tiež nemohol vidieť, že ma to tak veľmi bolí. To bolo vtedy, keď ku mne poslal Anjela milosrdenstva. Anjel mi povedal, že som špeciálna zásielka. To je, čo?

S láskou od Boha Otca, Ježiša a odo mňa

zdroj: internet

Zápis do 1. ročníka

2. APRÍLA 2016 od 9.00 do 13.00 hod.
v CZŠJK na Nám. SNP 200/22 Partizánske

Cirkevná základná škola
JÁNA KRSTITEĽA
Partizánske

škola,
kde sme
doma

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.